गंतास्मिमिष्यामि पदवीं आरुण्यं ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २८ ॥ २८ ॥ ३० ॥ ३२ ॥ ३२ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इतिसीमिकेपर्वणिने ठकंठीये भारत भावदीपेतृती सोहमयययाकामंक्षत्रधर्ममुपास्यतं॥गंताऽस्मिपदवींराज्ञःपितुश्चापिमहात्मनः॥ २४॥ अद्यस्ययंतिपांचालाविश्वस्ताजितकाशिनः॥ विमुक्तयुग्यकव चाहर्षेणचसमन्विताः॥ २५॥ जयंमत्वात्मनश्चैवश्चांताव्यायामकशिताः॥ तेषांनिशित्रसुमानांसुस्थानांशिबिरेखके ॥ २६॥ अवस्कंदंकरिष्यामिशिबिर स्यायदुष्करं॥ तानवस्कंयशिविरेप्रेतभूतविचेतसः॥ २७॥ सूद्यिष्यामिविकम्यम् घवानिवदानवान्॥ अयतान्सहितान्सर्वान्धृष्युम्पुरोगमान् ॥ २८॥ सूद्यिष्यामिविकम्यकक्षंदीमइवानलः॥निहत्यचैवपांचालान्शांतिलब्धाऽस्मिसत्तम॥२९॥पांचालेषुभविष्यामिसूद्यन्यदसंयुगे॥पिनाकपाणिःसंकुद्धः स्वयंरुद्रःपशुष्विव॥३०॥अघाहंसर्वपांचालान्निहत्यचिनरुष्यच॥अर्दयिष्यामिसंहष्टोरणेपांडुसुतांस्तथा॥३१॥ अघाहंसर्वपांचालैःरुत्वाभूमिंश्रीरि णीं॥ प्रहत्यैकैकशस्तेषुभविष्याम्यनृणःपितुः॥ ३२॥ दुर्योधनस्यकर्णस्यभीष्मसैंधवयोरपि॥ गमयिष्यामिपांचालान्यद्वीमद्यदुर्गमां ॥ ३३॥ अद्यपांचा लराजस्यपृष्ट्युम्नस्यवैनिशि॥नचिरात्रमथिष्यामिपशोरिवशिरोबलात्॥३४॥अद्यपांचालपांडूनांशयितानात्मजान्निशि ॥ खंद्रेननिशितेनाजौप्रमथि ष्यामिगौतम्॥ ३५॥ अद्यपांचालसेनांतांनिहत्यनिशिसौमिके॥ कृतकत्यःसुखीचैवभविष्यामिमहामते॥ ३६॥ इतिश्रीमहाभारतेसौमिकेपर्वणिद्रौणि मंत्रणायां हतीयोऽध्यायः॥३॥ ॥७॥ ॥७॥ रुपउवाच दिष्ट्यातेप्रतिकर्त्रव्येमतिर्जातेयमच्युत ॥ नत्वांवारियतुंशकोवजापाणिरिप्स्वयं ॥ १ ॥ अनुयास्यावहेत्वांतुप्रभातेसहितावुभौ ॥ अयरात्रौविश्रमस्वविमुक्तकवचध्वजः ॥ २ ॥ अहंत्वामनुयास्यामिकतवर्माचसात्वतः ॥ परानिभुखंयांतर थावास्थायदंशितौ॥३॥आवाभ्यांसहितःशत्रून्श्वोनिहंतासमागमे॥विक्रम्यरथिनांश्रेष्ठपांचालान्सपदानुगान्॥४॥शक्तस्वमसिविकम्यविश्रमस्वनि शामिमां॥ चिरंतेजाग्रतस्तातस्वपतावित्रशामिमां॥५॥ विश्रांतश्रविनिद्रश्रसस्यचित्तश्रमानद्॥ समेत्यसमरेशत्रून्वधिष्यसिनसंशयः॥६॥ नहित्वारिय मांश्रेष्ठंप्रगृहीतवरायुधं॥ जेतुमुत्सहतेशश्वद्पिदेवेषुवास्वः॥ ७॥ रूपेणसहितंयांतंगुमंचरुतवर्मणा॥ कोद्रौणियुधिसंरव्यंयोधयेद्पिदेवराट्॥ ८॥ तेवयं निशिविश्रांताविनिद्राविगतञ्बराः॥प्रभातायांरजन्यांवैनिह्निष्यामशात्रवान्॥९॥